

Den næste sag på dagsordenen var:

23) Anden behandling af lovforslag nr. L 36: Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af integrationsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsat 23/10 2002. Første behandling 14/11 2002. Betænkning 28/11 2002).

Der var stillet 12 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Søren Krarup (DF):

På grund af en misforståelse, hvor skylden alene var min, fik jeg ikke lejlighed til at byde de nye indfødsretsregler velkommen ved denne lovs første behandling. Jeg vil derfor her ved andenbehandlingen begynde med at udtale min glæde over det, der er sket på baggrund af den aftale, som Dansk Folkeparti indgik med regeringen den 7. maj, og som har udkrystalliseret sig i det nye cirkulære om indfødsret.

Det betegner afslutningen på en skummel og dystre epoke i vores politiske historie. Det betyder, at lovgiverne nu begynder at behandle dansk indfødsret efter fortjeneste, nemlig som folkets kosteligste gave til fremmede, en gave, der derfor ikke skal kastes i grams, men kun deles dem, der er værdige til at modtage den.

Kl. 14.00

Den skumle fortid er forbi. Folketinget stiller nu krav, som betyder, at hvor 20.000 fremmede sidste år fik dansk indfødsret, bliver der efter alt at dømme tale om 2.000 i år, et vældigt fremskridt, en utrolig forbedring, som Folketinget kan notere sig med stolthed og glæde. Og så spørger vi os selv og andre, hvor mange der tidligere ikke skulle have haft indfødsret.

Lad det være sagt ligeud, at vi noterer os dette som en sejr, en sejr, som vi har haft nok så stor andel i, og vi ser i Socialdemokratiets ændringsforslag denne sejr erkendt.

Vi vil på den anden side ikke lægge skjul på, at vi fortsat har vore bange anelser: Holder denne nationalt ansvarlige linje? Har regeringen vilje til at stå fast på de meget strenge krav, der skal stilles til indfødsretsansøgere, og som, vil jeg endnu en gang sige til integrationsministeren,

Grundtvig som den første formand for det første indfødsretsudvalg formulerede i Folketinget den 22. marts 1850.

De ændringsforslag, vi har fremsat, og som om lidt vil blive nedstemt her i salen, antyder vore betæneligheder:

Nej, man skal ikke kunne få dansk indfødsret, hvis man har gæld til det offentlige og altså synes at have snylterens rolle i forhold til det danske samfund.

Nej, man skal ikke kunne få dansk indfødsret, hvis man har begået kriminalitet og altså i handling vist sin foragt for det land, man er kommet til.

Nej, man skal ikke kunne få indfødsret, når man ikke taler dansk, for kendskab til dansk sprog og dansk kultur er en ufravigelig betingelse for at kunne blive det, der med et dårligt og også ofte misforstået udtryk kaldes for integreret i Danmark. Derfor har vi på det seneste også været meget betænkelige ved de meldinger om utilstrækkelige danskprøver, der er indløbet fra sprogcentrene.

Vi har – det må jeg åbent indrømme som den ansvarlige – ikke været omhyggelige nok i vores læsning af § 25 i cirkulæret, det, der handler om dansk kundskaber. Vi – eller jeg – har sidestillet Almenprøve 1 og 2 med 9. og 10. klasses afgangsprøve, hvad man altså ikke kan, og vi må derfor konstatere, at sprogkravene er for lave. Vi håber, at integrationsministeren vil stramme disse sprogkrav betydeligt.

Jeg har haft lejlighed til at kigge på Almenprøve 1, og som adgangseksamen i dansk er denne prøve ganske enkelt uacceptabel.

Der er to fordringer, vi må stille:

For det første, at sprogprøver i dansk i forbindelse med indfødsret skal være på et niveau, der svarer til 9. klasse; ellers kan man ikke tale dansk.

For det andet, at de ansøgere om indfødsret, hvis sproglige kvalifikationer i dansk godkendes på baggrund af en bestået Almenprøve 1, skal aflægge en tillægsprøve, der dokumenterer, at de kan tale dansk.

Almenprøve 1 er som sagt uacceptabel, og kommende indfødsretsansøgere med bestået Almenprøve 1 vil vi ikke godkende; det siger jeg også med henblik på forårets indfødsretsforslag.

Lad mig tilstå, at vi er kede af at gøre os vanskelige. Vi har haft et godt samarbejde med regeringen og dens partier, og vi har stort set lavet en god udlændingepolitisk aftale. Vi ville gerne for første gang kunne stemme ja til et indføds-